

opusdei.org

Inkorporacija v Opus Dei

Članstvo v Opus Dei zavezuje k prejemanju krščanskega izobraževanja in k prizadevnemu sodelovanju pri apostolskem poslanstvu Cerkve.

15. Apr. 2011

Bog je hotel Opus Dei, da bi v svetu spodbujal zavest o poklicanosti vseh k svetosti, s tem da vsem vernikom, ki to želijo, omogoča krščansko izobraževanje in duhovno pomoč za doseganje tega ideala, ki je tako razumljiv med katoličani. Da bi bil ta

cilj uresničen, je Cerkev postavila Prelaturo sv. Križa in Opus Dei, sestavljeno iz duhovnikov in laikov, ki organsko sodelujejo pod pastoralnim vodstvom prelata.

Ta Prelatura, kot katero koli drugo cerkveno območje, omogoča posebno občestvo svetih, katerega so na neki način deležni vsi ljudje, ki so pripravljeni izboljšati svoje krščansko življenje tako, da sledijo tej specifični poti.

Običajni kristjani

Članstvo v tej Prelaturi s seboj prinaša konkreten način življenja kot običajni kristjani sredi sveta in zaradi tega ne sestoji v zavezanosti k izpolnjevanju zgolj določenih dejanj, temveč obsega prizadevanje vsega življenja: gre za to, kot je govoril sv. Jožefmarija, da človek uresničuje Opus Dei, pri čemer je on sam Opus Dei; in sicer preko običajnih

individualnih, družinskih in poklicnih dejavnostih.

Verniki Prelature pridobijo pravico do duhovne pomoči (individualna in skupna sredstva izobraževanja, nekateri zakramenti, predvsem spoved in evharistija, božja beseda, prilagojena okoliščinam) in so pod oblastjo prelata glede vsega, kar zadeva poslanstvo Prelature.

Poklicanost v Opus Dei je v tem, da nekdo zna najti Boga v svojem vsakdanu — doma, na ulici in pri delu — ter drugim pokazati privlačnost življenja, v katerem je prostor za Gospoda.

Tisti, ki se, brez da bi bili člani Dela, udeležujejo njegovih apostolskih dejavnosti, imajo dejansko korist od duhovnih dobrin Opus Dei in lahko pripomorejo k rasti teh dobrin preko svojih dobrih del, kakor tudi s tem, da s svojim apostolatom sredi sveta pomagajo pri njegovem poslanstvu.

Kdor se inkorporira, to stori iz prepričanja, da je prejel božji klic. Zato se inkorporacija v Prelaturo izvrši prostovoljno, z osebno svobodo in odgovornostjo.

Duhovniki, inkardinirani v različnih škofijah, niso verniki Prelature; lahko pa se inkorporirajo v Opus Dei preko Duhovniške družbe sv. Križa, združenja duhovnikov, ki je Prelaturi lastno in od nje neločljivo.

Pogoji za inkorporacijo v Opus Dei

Ker inkorporacija v Opus Dei predstavlja vključitev, ki ima značaj poklicanosti, ne more biti odvisna izključno od volje prosilca, temveč si mora Cerkev prizadevati za razločevanje, ali ta izpolnjuje pogoje, ki dopuščajo možnost, da je klic prejel, na podoben način kot pri tistih, ki želijo prejeti duhovništvo v škofiji.

V zvezi s tem Statut Prelature določa nekatere splošne pogoje za inkorporacijo in predvideva njeno podelitev s strani regionalnega vikarja.

Potrebno je:

a) biti katoliški laiški vernik, *razsoden* in star vsaj osemnajst let, oz. potrebna je cerkvenopravna polnoletnost;

b) hoteti sprejeti obveznosti, značilne za pripadnost Prelaturi Opus Dei kot numerarij, pridružen ali supernumerarij (te razlike med verniki se posebej nanašajo na njihovo različno običajno razpoložljivost za posvečanje apostolskim dejavnostim Prelature, ki izhaja iz različnih stalnih okoliščin posameznika, pri čemer to ne predstavlja stopnje pripadnosti Opus Dei).

Inkorporacija se izvede s pomočjo izjave o volji s strani prosilca in izjave s strani osebe, ki zastopa Prelaturo v tem dejanju, ob navzočnosti dveh prič:

a) vernik izjavi, da se obvezuje ostati pod jurisdikcijo Prelata, da bi se posvečal edinemu duhovnemu cilju Prelature in izpolnjeval vse dolžnosti, ki jih predstavlja pripadnost Opus Dei kot numerarij, pridružen ali supernumerarij;

b) zastopnik Prelature izjavi, da bo ta prosilcu zagotavljala redno versko-doktrinalno, asketsko in apostolsko izobraževanje ter pastoralno oskrbo s strani svojega duhovništva in da bo izpolnjevala ostale pripadajoče obveznosti glede svojih vernikov.

Z inkorporacijo se vernik vključi v Opus Dei. Vez občestva s Prelaturo, ki jo je sklenil, ne vpliva na njegov pravni odnos s škofijo, kateri je pripadal in ji še naprej pripada, kajti

inkorporacija ne spremeni niti njegovega položaja običajnega vernika v Cerkvi niti njegovega položaja običajnega državljana in se zaradi tega ne razlikuje od ostalih, njemu enakih katoličanov.

Trije koraki do inkorporacije

Sledeč izkušnji Cerkve se inkorporacija — tako zaradi zagotavljanja prosilčeve svobode, kakor tudi zaradi razločevanja, ali izpolnjuje potrebne osebne pogoje — izvede s stopničastim postopkom po naslednjem vrstnem redu:

1) *Sprejem*: najprej je potrebno zaprositi za sprejem. Upošteva se samo prošnja, ki se s soglasjem direktorja ali direktorice zadevnega centra Opus Dei opravi pisno in je naslovljena na pristojnega ordinarija Prelature (na prelata ali regionalnega vikarja).

Ta prošnja predpostavlja pritrديلen odgovor na božji klic, ki ga je oseba prejela; zato se od tega trenutka prosilec šteje kakor za vernika Prelature in si prizadeva kot tak tudi živeti, četudi še ni prevzel nobene zavezanosti pravnega značaja.

Kadar nekdo zaprosi za sprejem v Prelaturo, stori korak velike presežnosti v svojem življenju, saj pritrديلno odgovori na tisto, o čemer je prepričan, da je božja volja za njega samega. Njegova prošnja zahteva odločitev, da prevzame moralno dolžnost do zvestobe svojemu poklicu, ki sama po sebi upade samo v primeru, da oseba po svoji vesti ugotavlja, da v resnici to ni bila božja volja.

Torej, kadar nekdo zaprosi za sprejem v Opus Dei, s tem odgovarja na klic za vedno, dolžnost zvestobe pa ima samo do Boga, brez da bi do tedaj sklenil kakršno koli vez s

Prelaturo. Toda vernik od prošnje za sprejem dejansko živi kakor član Opus Dei in ima pravico od Prelature prejemati pastoralno oskrbo ter primerno izobraževanje, da bi izpolnil svoj cilj (in temu primerno se seveda, tako kot kateri koli drugi vernik svoji škofiji, podreja predpisom Prelature).

Po preteku šestih mesecev od prošnje lahko regionalni vikar podeli sprejem. Pred tem se Prelatura prepriča, da posameznik ravna s polno svobodo. Izrecno mora biti razvidno, da razume, da je poklic v Opus Dei sekularne narave, značilen za običajne vernike, brez spremembe stanú, in da iskanje svetosti pomeni zavezanost za resno delo, ki omogoča lastno preživljanje in dopušča prispevanje za podporo apostolskim dejavnostim.

2) *Oblacija*: po sprejemu mora preteči eno leto preden regionalni vikar

podeli inkorporacijo v Prelaturo (ki je na začetku samo začasna). Zato od trenutka, ko posameznik zaprosi za sprejem v Opus Dei, do takrat, ko dejansko pride pod jurisdikcijo prelata, mine vsaj eno leto in pol.

Prva inkorporacija — v Statutu imenovana “oblacija” — je začasnega značaja iz istih razlogov, povezanih z zagotavljanjem svobode in primernosti prosilca: veljavna je do naslednjega 19. marca (dan, izbran na čast sv. Jožefu) in jo je treba letno obnavljati. Za njeno obnovitev — ki jo je treba opraviti 19. marca — je potrebno dovoljenje vikarja (ki se predpostavlja). Dovolj je notranje dejanje volje za obnovitev in obvestilo direktorju centra Opus Dei, da je bilo to opravljeno.

Za oblacijo je potrebna cerkvenopravna polnoletnost (osemnajst let). Zato je mogoče za sprejem zaprositi od starosti

šestnajst let in pol. Do osemnajstega leta ni možno opraviti te prošnje brez izrecnega dovoljenja staršev.

3) *Zvestoba*: po petih letih od začasne inkorporacije lahko regionalni vikar (ob prelatovi potrditvi) podeli dokončno inkorporacijo, imenovano “zvestoba”.

Dokončni značaj vezi občestva s Prelaturo udejanja željo, ki je bila izražena od začetka, in jo pravno določa. Sveti Jožefmarija je predvidel, da pred korakom zvestobe vernik pred dvema pričama izrecno izjavi, da se iz krščanske poštenosti zaveže nekaterim obveznostim, ki so implicitno že vsebovane v zvestobi poklicu in imajo poseben pomen za Opus Dei, in sicer:

a) da bo branil duhovno, moralno in pravno enotnost Dela;

b) da bo drugim, predvsem direktorjem, pomagal z bratskim opominom;

c) da si bo še bolj prizadeval za zvestobo nauku Cerkve in duhu Dela, si oblikoval pravilno vest preko prošnje za nasvet, kadar bi bilo potrebno, ter da bo vselej ravnal s polno osebno svobodo in odgovornostjo.

Osnovna literatura *Statut Prelature sv. Križa in Opus Dei*, 17-27 in 59-66

A. VIANA, *Introducción al estudio de las prelaturas*, Eunsa, Pamplona 2006, str. 99-101

A. DE FUENMAYOR – V. GÓMEZ-IGLESIAS – J.L. ILLANES, *El itinerario jurídico del Opus Dei. Historia y defensa de un carisma*, Eunsa, Pamplona 1989, str. 469-474

F. OCÁRIZ, *La vocación al Opus Dei como vocación en la Iglesia*, v P.

RODRÍGUEZ – F. OCÁRIZ – J.L.
ILLANES, *El Opus Dei en la Iglesia.*
Introducción eclesiológica a la vida y
el espíritu del Opus Dei, Rialp, Madrid
1993, str. 135-198

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/inkorporacija-v-opus-dei/](https://opusdei.org/sl-si/article/inkorporacija-v-opus-dei/)
(29. Mar. 2025)